

Column: Hoe Super Mario taboes doorbreekt

Econoom Brzeski over één jaar Draghi bij de ECB

Achtergrond - 12 november 2012

Een goede Duitser baalt dezer dagen. De eerste verjaardag van Mario Draghi aan de top van de Europese Centrale Bank (ECB) is voor veel Duitsers namelijk geen feest. In hun ogen heeft de Italiaan, voor wie inflatie even vanzelfsprekend is als tomatensaus bij pasta, de heilige Bundesbank de nek omgedraaid en de basis gelegd voor een nieuw tijdperk van ellende. Maar heeft Mario Draghi het echt zo slecht gedaan?

Zeker is dat het eerste jaar van Super Mario de geschiedenisboeken ingaat als het jaar waarin de ECB zich eindelijk van de Duitse Bundesbank kon emanciperen door vrijwel alle taboes te doorbreken.

De eerste taboebreuk was de Duitse afkeer van de zogenaamde tweederonde-effecten. De inflatievrees verleidde de ECB onder Jean-Claude Trichet liefst twee keer tot misplaatste renteverhogingen omdat de ECB zich blindstaarde op de Duitse economie. De renteverhogingen in 2008 en ook weer afgelopen jaar waren verhogingen voor de Bundesbank, verblind door het Duitse herstel. Nog geen vijf weken in dienst, maakte Draghi deze renteverhogingen van 2011 weer ongedaan.

De tweede taboebreuk was de benoeming van Peter Praet als hoofdeconoom van de ECB. Ook dat was een zet van Draghi. Voor het eerst in de geschiedenis geen Duitser op die positie. Het Duitse ECB-bestuurslid Jörg Asmussen kreeg een andere functie, die veel beter bij zijn politieke achtergrond paste.

Hyperinflatie

De derde taboebreuk ligt voor de hand, het OMT-programma. Dat is het nieuwe wondermiddel van de eurozone, waarmee de ECB onbeperkt staatsobligaties wil opkopen van landen die een beroep doen op het Europese noodfonds.

Bundesbank-voorzitter Jens Weidmann stemde als enige tegen het programma en speelde daarmee handig in op het nationale Duitse trauma van staatsfinanciering door de centrale bank en hyperinflatie.

Volgens de meeste Duitsers leggen die drie taboebreuken de basis voor een

periode van hoge inflatie. Er zijn inderdaad de eerste tekenen van zeepbellen op de Duitse vastgoedmarkt en bij de Duitse staatsobligaties. Ze zijn niet te wijten aan te veel anticrisisbeleid van de ECB, maar wel aan te weinig anticrisisbeleid in de hele eurozone. Ze zijn de gevolgen van de vlucht naar veilige haven Duitsland en van kapitaal dat (weer) naar Duitsland komt.

Super Mario heeft (h)erkend dat de eurocrisis niet alleen een liquiditeits- en schuldencrisis is, maar ook een vertrouwenscrisis. Door zijn pragmatisch en proactief beleid helpt hij de eurozone te overleven. Als de prijs daarvoor het demythologiseren van de Bundesbank is, betaal ik die prijs graag. Laat het mijn Duitse vrienden niet horen, maar ik zing dezer dagen stiekem voor Mario. Lang zal hij leven in de gloria.

Carsten Brzeski is Senior Economist bij ING in België voor de Eurozone en Duitsland en schrijft regelmatig in Nederlandse en internationale media. Deze column verscheen op 8 november 2012 en is met toestemming overgenomen uit de Belgische krant [De Tijd](#).

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/2896/column-hoe-super-mario-taboes-doorbreekt>